

Undervisningsministeriets økonomisk-statistiske konsulent har iværksat en undersøgelse af studieforløbene ved de højere uddannelser. Til orientering vedlægges de første færdige analyserapporter (nr. 1, 2 og 3)*, hvoraf det fremgår, at tandlægehøjskolerne har en gennemførelsesprocent på ca. 80 pct., Danmarks farmaceutiske Højskole har en gennemførelsesprocent på ca. 70 pct., medens Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole har en gennemførelsesprocent på ca. 75 pct. Det kan desuden fra følgende studieforløbsanalyser, som er under forberedelse, nævnes, at gennemførelsesprocenten ved det medicinske studium er ca. 65 pct., ved det historiske studium ca. 50 pct., ved danskstudiet ca. 30 pct. og ved det samfundsvidenskabelige hovedområde ca. 50 pct.

18. Hvad er forklaringen på de særligt høje driftsudgifter pr. studerende ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole? For så vidt udgifter til forskning er inkluderet i driftsudgifterne, ønskes en redegørelse for fordelingen af udgifterne samt oplysninger om, hvorvidt landbohøjskolen på dette punkt følger en anden praksis end de øvrige læreanstalter m. v.

Svar:

Det gælder i almindelighed, at omkostningerne ved de uddannelser, hvortil der er knyttet apparaturkrævende eksperimentel forskning, er højere end ved de øvrige uddannelser. Omkostningerne pr. student ved landbohøjskolen må derfor sammenholdes med de tilsvarende udgifter ved uddannelser med eksperimentel forskning inden for universiteter og øvrige læreanstalter.

Det må herved tages i betragtning, at der i driftsudgifterne på landbohøjskolen indgår omkostninger ved de veterinære klinikker, de veterinære forsøgsstationer i Jylland, forsøgsgårdene i Tåstrup, arboretet i Hørsholm og biblioteket, der er hovedbibliotek for hele landet. Ved en sammenligning mellem f. eks. udgifterne ved veterinærstudiet og udgifterne ved de humanmedicinske studier må således bemærkes, at hospitalsudgifterne ikke er medregnet under universiteternes budgetter.

Inden for veterinær- og jordbrugsvidenskaberne må varetages mange forskelligartede fagområder både med hensyn til undervisning og forskning, idet disse fagområder ikke, eller kun i begrænset omfang, varetages af andre danske højere uddannelsesinstitutioner. Da det overvejende drejer sig om biologiske fag, er kravene til materialer, faciliteter og medhjælp store. Endvidere er antallet af fag, der skal doceres af højskolen, meget stort set i forhold til antallet af studerende.

Tyngdepunkterne i højskolens driftsudgifter ligger i lønningsudgifterne og udgifterne til materialer til undervisning og forskning. En opsplitning af disse udgifter på henholdsvis undervisning og forskning er ikke mulig at foretage, men det er ved højskolens samlede budgettering forudsat, at der vil være en nær ligelig fordeling på de to poster.

19. Der ønskes en redegørelse for årsagerne til den store forskel i driftsudgifterne pr. studerende og pr. kandidat mellem tandlægehøjskolerne i København og Århus.

Svar:

Optagelseskapaciteten ved højskolen i København er større end ved højskolen i Århus. Da de samme fagområder skal dækkes ved de to højskoler, er antallet af professorer det samme. Endvidere skal Århus Tandlægehøjskole yde refusion til Århus kommune for sygesenge, hvor højskolen i København kan udnytte Rigshospitalets sygesenge. Endelig giver Århus Tandlægehøjskoles bedre bygningsmæssige

*) Ikke optrykt.